

ה:

עין משפט
נר מצוה

זהו א מ"י פ"ג מהל' טעמין
הל' יג (ליחא שם):
טו ב ג מ"י פ"ג מהל' טעמין
הלכה יט:

שיטה מקובצת

[illegible]

אבל מורקות מקדשין כחן [בז] ששמואל שניהם פליאים סוליה. פירש קאונטרס (כא) (דדקי) דלמלא מורקות ועפרות קידשו בלא ממו חזו חזיה דהכסיד בלולה בשמן ומנא ליה דמנחה קדושה ה' בלא ממו ופישר ה' שמו מורקות מקדשין שאני ראוי לה כמו מנחה אחר דהיינו כיסאף ק' מנחה מלת מנחה שאניה ראייה לכלי זה הואיל וממקדשם ומלשון השפעה דקדק ר' שמואל דקמי' וכשם שהמנחה והכנס מקדשין את הראוי קמי' ה' על שם מקדשין את הראוי להם שמואל דליקו זה והא דלא יפירי מיהי מדפ' שמואל למדנו לחו למדריש כ"א ועוד י"א דלמדה לחו מורקות מקדשין אלא קלמ מקדשין קרא ש"מ דאפי' מנחת חוטא קלמא דילק מורק ועקרה מ שאין ראוי להם הואיל ששם מנחמים כ"א דילפינן מילתא ממין יליף שמואל דורות משעה אלא דא משום ד

מחוקק בה"ט (לא) נמשה לרבי
פן יבא לטעות בשום פעם
דבר"מ סבר כר' יוחנן דאמר
גמרינן דחייב על לישתה

16 לא ו' *קדושה בלא ו'
 17 ול' חנינא עשרון ל'
 עשוי אלא למדידת ק'
 קדוש בלא שמן) 18
 נמשח ללוב 19 ל' מצור'
 להא דרב רתנן 20 כלי'
 ומדות היבש מקדשין א'
 מקדשין את היבש ולא
 את הלח ואמר שמואל
 21 מורקות 22 (של דם) מ'
 23 שניהם מלאים סלת ב'
 רב אחא מרפת' לרבינא
 24 אהרן אלא ליבש
 ואי ס"ד קסבר שמואל
 שיהו כולן יבש שבה
 כולן לחים הן מפני ד'
 שמואל האי בלא האי)
 25 לבי דם כיבש דמאי גו'
 שפצנה בהיכל כשרה
 בוקמ' מתיב ר' יוחנן
 שרגלי הור עומדות בן
 קמץ בשמאל שיחורו 26
 משם ממקום שקמץ
 מותיב לה והוא מפרק
 ר' יעקב לר' ירמיה בר'
 נצרכא אלא להכשיר א'
 תאמר והאיל ועולה
 קדשים מה עולה טעונו
 צפון מה לעולה שכן כ'
 שכן מכפרת על חייבי כ'
 שכן מני דמים מביאנה
 איצטרך ס"ד אמינא
 אלא הכהן והנשיא א'
 בקר דרומית מערבית
 דרומית מערבית קמ"ל
 ששחטן בהיכל כשרין
 אהל מועד ולא יהא מפני
 27 ירודה בן בתירא א'
 עובדי כוכבים את ה'
 להיכל ואוכלין בקדש

דדיק ומקדש כ"א (ירוש')
 הואיל ורואים להמקדש בכל
 שם בלא שמן ולבונה אע"פ
 בכלי אחר כגון מנחת חוטא
 מן התבונה מלקט (וצדקה פו.)
 שם כן בלא מקדש וצדקה
 דמקדשין אע"פ שזינו ראי
 הנמנה ועל חס הולץ רבי
 משום וכל נדרו מעולם אצל
 מקדש שם"ה דמזמר מוצל
 חות (7) ועבדים דמזמר צדקה
 מלאת ממילתא ומדמקדשין
 ארז לכל אחד כי"ש וז' הכל
 ארז כרז דמנחה קדושה וזו מ"מ
 וזו קרל דמקדש דמזמר מ"מ

כל המנחות פרק ראשון מנחות

ללא זו קדוש בלא זו. בכל המנחות העשויות שמן ולבונה אין כלי שרת מקדש אחד מהם אלא אי"כ בשלשן (ב' בידה ככלי: ולרבי מנינא עשרון. שהיה במקדש לצורך מנחות כדלמך ב' שמי מדות (לקמן פ. ט.)). לפה נמשא. בשמן המשחה כדי להדש את הנמון בזבוחו הלא אינו

וְלֹא זֶה קְדוּשָׁה בְּלֹא זֶה
נִמְשָׁח ^(ה) (וְהָלֵא אִינוּ
בְּלִבָּד וְהִקְמָה אִינוּ
נִתְּחָ חוּטָא וְלֹג לְמֹה
וְאָף שְׂמוּאֵל סָבַר לֵה
לֵה מִקְדְּשֵׁן אֵת הָהָר
הַיֵּבֶשׁ יִזְאָן כְּלִי הָהָר
מִדְּרוֹת הַיֵּבֶשׁ מִקְדְּשֵׁן
לִ"ש אֵלֵא מִדְּרוֹת אֲבָל
יִשׁוּת אֵת הַיֵּבֶשׁ שְׁנֵא'
לֵה בִשְׁמֹן לִמְנַחֵה א"ל
וּמִנְחָה לַחֵה הִיא א"ל
וְכֹה ^(ז) (דְּרִינִי לְכוּנֵה
אִין מִנְחָה קְדוּשָׁה עַד
כִּי מִשְׁבַּחָה לֵה הָהָר
וְכֹמֵן אֵלֵא ש"מ קִסְבַּר
וְאִיבְעִית אִימָא מִנְחָה

א"ר אלעזר מנחה
 שכן מצינו בסילוק
 וקומץ משם ממקום
 תירא אומר מנץ שאם
 קמרון בימין ת"ל וקמץ
 ארץ איכא דאמרי הוא
 לה איכא דאמרי א"ל
 חליפא אסברא לך לא
 כל עזרה כולה שלא
 יקדישם ומנחה קדשי
 צפון אף מנחה מעונה
 למחמאת מה לחמאת
 תות מאשם מה לאשם
 שכן מיני דמים אלא
 יאלי וכתובי וחקריבה
 מנחב וקמץ מה הושה
 אף קמיצה נמי בקרן
 פא א"ר יוחנן שלמים
 שנאמר ושחטו פתח
 חמור מן העיקר מיתבי
 ר"י מנץ שאם הקיפו
 רה שהכהנים נכנסין
 שיש ושירי מנחות ת"ל
 בקדש

דמחנה טעונה לפון להבי איינטיקער וואסן להאכערס כל העורר: **על מימי כריכות**. שונגין: **מאשס**. (וואסאן) איז באל על כרת אלל על שבעת שקר ומעילות ושפחה חרופה ועשין פון דעמיב במקום אשר יסחטו אלל העולה יסחטו אלל האשס (סס ו:י) **מימי דמים**. חמורה בכרת דעיקר כפרה **כל** דם נחיי כ **הם** הוא בנפס יספר (סס ו:י) אלל חמור במנהג שאיז מין **כל** הדם: **הוא איינטיקער**. וואסן: **הבגשה**. שמוגס כל המנהג קודם קמאה ומגוע הכלי בחודה על קרן דמיות מעברות פ"ג (ואסן ט:ו) **קמל**. דאס רחל מחזירה אחר הבשה לכלל מקום שיראה בצורה וואסן: **הקיסו עובדי כוכבים**. למחלמה וואסן **מקו** וכלים לאלול בצורה מפני דמיות וקשמות: **נכנסין להיכל**. ולא אמרין לדיפסלו קדשים בזה יראה דלאו דמיות להיכל:

בְּקֶדֶשׁ מֵהָ שְׂרָאִי לִהְיוֹת בְּחֻבוֹ עוֹד יֵשׁ לַפֶּרֶשׁ דְּרִיִּיק מְדִילִיף שְׂמוֹלָא דִּוְרוֹת
בְּחֻמוֹ שְׂמֵלִינוּ בְּמִנְחָה חוּטָא וְאֵע"ז דְּמוּכָה לִקְנוֹן בְּהַקְוֹמָן רַבָּה (ד' יט:) דְּלֵא
! כִּיּוֹן דְּלִיף דִּוְרוֹת מִשְׁעָה בְּכָל עֵינִי שְׂתַלְתְּדוּ הוּא הָדִין מִלְחָמָא מִמִּלְחָמָא:

[illegible]

ובננות נחשון אייר קרא דלא כפרס"י ומנות נחשון יהיה נקבעת ואכלוהו בדוגמא בת"כ קחו את ה
 וף נן ע"אן) המנהג לרבות מנות שמיני ללבונה ומסמאם גם מנות נחשון כן והוא: יחא דביית
 לו: [ג] מ"מ כיון פ"א שמענו דא"ל לשמראל בעום מקום ידלפי דורות משעה כיש דא"ל לכולי מילי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וקרבו קרה כסא אחר
שלישם וזאת משקלה מוקד
אחד כסא שבעים של בשקל
הקדש שערם מלאים שלם
בלולה בשמן לענות:

2. ודביא אל בני ארן
הנהיג וקמץ משם מלא
קמץ מלחה ומשנהה על
כל לענתה והקדשו הכהן את
ארתה המוכנה אשר ירח
יחול ליה:

3. ודביא את הנחת אשר
ישנה מאלה ליה והקדישה
אל הכהן והניחה את
המוכת:

4. וקרא ב ח

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה ל"א נזכר וכו'
קרא הפ"ד ואל"כ מ"ה
ומנחה קדשי קדשים
שנאמר קדשי קדשים וצוילה:

מוסף רש"י

[illegible]

לְקוֹמָתָא דְּמִיָּד וְלִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָמִי
קִיס שְׂרָגִי הוּד עֲמֻדָּת דְּקֻלְחָא
עֲזָרָה סָגִיָּה וְסִכְלָה וְשֵׁם הָרֹאִיל
לְגִיָּה וְחָן לֵךְ קְדָשִׁי קְדָשִׁים מִזֶּה
לְעֻסָּת מַמְנִי שִׁחָה מִן חֵן וְחַיִּים
מִכֻּלְהוּ נִמְנִי וְלֵי חֵן מִלְּהוּ נִמְנִי
וְחֵן עֲזָרָה כְּסָה מִשֵּׁי דְחֵיל
כָּל חֵן מִיָּד שֵׁם מִזֶּה כָּל חֵן
קִיסוּ עֲזָרִי בִּכְבִּידָא לְמַלְחָה

שמיך המקישי המזרק והקערות
תא ממילתא: